

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 20 stycznia 2016 r.

Poz. 435

UCHWAŁA NR 0102-496/15 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 9 grudnia 2015 r.

w sprawie badania zgodności z prawem uchwały Nr XIV/186/15 Rady Miejskiej w Morągu z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie określenia stawek podatku od środków transportowych.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie

działając na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 1113 ze zm.), art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1515)

uchwała, co następuje

- stwierdza się nieważność:
- 1) § 1 ust. 4 Uchwały Nr XIV/186/15 Rady Miejskiej w Morągu z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie stawek podatku od środków transportowych, w zakresie stawki podatku od środków transportowych od ciągnika siodłowego lub balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o liczbie osi 3 i dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej od 12 ton do 36 ton i powyżej 36 ton, oś jezdna z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne oraz z innymi systemami zawieszenia osi jezdnej,
 - 2) § 1 ust. 6 w zakresie stawki podatku od środków transportowych od przyczepy i naczepy o liczbie osi 3, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton do 36 ton i powyżej 36 ton z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego, oś jezdna z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne oraz z innymi systemami zawieszenia osi jezdnej oraz
 - 3) § 1 ust. 7.

Uzasadnienie

Rady Miejskiej w Morągu na sesji w dniu 25 listopada 2015 r. podjęła uchwałę Nr XIV/186/15 w sprawie stawek podatku od środków transportowych. W dniu 04 grudnia 2015 r. przedmiotowa uchwała wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie, celem zbadania jej postanowień pod względem zgodności z prawem. Pismem z dnia 04 grudnia 2015 r. zawiadomiono Gminę Morąg, iż uchwała ta będzie rozpatrywana na posiedzeniu Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Olsztynie (dalej: Kolegium Izby) w dniu 09 grudnia 2015 r. Zgodnie z art. 18 ust. 3 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych w posiedzeniu kolegium ma prawo uczestniczyć przedstawiciel podmiotu, którego sprawa jest rozpatrywana. Przedstawiciel Gminy Morągu nie uczestniczył w posiedzeniu Kolegium Izby. Stosownie do art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, orzekanie o nieważności uchwał i zarządzeń, w sprawach wymienionych w art. 11 ust. 1 w/w ustawy, zastrzeżono dla kolegium regionalnej izby obrachunkowej. Zgodnie z art. 11 ust. 3 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, w przypadku nieistotnego naruszenia prawa w uchwale lub zarządzeniu izba nie stwierdza nieważności uchwały lub zarządzenia, lecz ogranicza się do wskazania, że wydano je z naruszeniem prawa. Przepis art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych stanowi, że właściwość rzeczowa regionalnych izb obrachunkowych obejmuje uchwały i zarządzenia podejmowane przez organy jednostek samorządu terytorialnego w sprawach podatków i opłat lokalnych, do których mają zastosowanie przepisy ustawy Ordynacja podatkowa. Kolegium Izby badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, co następuje: Rada Miejska w Morągu w: - § 1 ust. 4 badanej uchwały nie określiła stawki podatku dla ciągnika siodłowego lub balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton o liczbie osi większej niż 3,- § 1 ust. 6 badanej uchwały nie określiła stawki podatku dla przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego stawki podatku o liczbie osi większej niż 3,- § 1 ust. 7 ustaliła stawkę podatku od autobusów. Stosownie do art. 10 ust. 1 pkt 4 oraz art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2014 r., poz. 849 ze zm.) w związku z art. 9 pkt 13 i pkt 14 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1045) od dnia 1 stycznia 2016 r. rada gminy określa w drodze uchwały, wysokość stawek od środków transportowych: - od ciągnika siodłowego lub balastowego, o których mowa w art. 8 pkt 4, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów, równej lub wyższej niż 12 ton z podziałem na „dwie osie”, „trzy osie i więcej”, - od przyczepy lub naczepy, o których mowa w art. 8 pkt 6, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów, równej lub wyższej niż 12 ton, z podziałem na „jedna oś”, „dwie osie”, „trzy osie i więcej”. W ocenie Kolegium Izby ustalenie przez Radę Miejską w Morągu stawki podatku od środków transportowych dla kategorii nieprzewidzianej w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych w sposób istotny narusza art. 10 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w związku z art. 9 pkt 13 i pkt 14 ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw. Zakres przedmiotowy opodatkowania podatkiem od środków transportowych określa ustawa, a tym samym uchwała nie może go zmieniać. Obowiązkiem Rady Miejskiej w Morągu było określenie w wyżej wymienionych jednostkach redakcyjnych uchwały stawek podatku od środków transportowych dla „trzy osie i więcej”. Ponadto Kolegium Izby badając przedmiotową uchwałę stwierdziło, co następuje: Stosownie do art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy określa w drodze uchwały, wysokość stawek od środków transportowych z tym, że roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć od ciągnika siodłowego lub balastowego, o których mowa w art. 8 pkt 4, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów: a) do 36 ton włącznie – 2.396,41 zł, b) powyżej 36 ton – 3.100,42 zł. Rada Miejska w Morągu, w § 1 pkt 4 badanej uchwały ustaliła stawkę podatku od środków transportowych: - od ciągnika siodłowego i balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o liczbie osi 2 i dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów w tym: - nie mniej niż 36 do mniej niż powyżej 36 ton, z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne – 3.050 zł, a dla innego systemu zawieszenia osi jezdnej – 3.000 zł, podczas gdy zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w związku z Obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 2015 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2016 r. (M.P. z 2015 r. poz. 735), maksymalna stawka podatku dla ww. środka transportowego o tonażu 36 ton włącznie wynosi 2.396,41 zł, oraz - od ciągnika siodłowego i balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o liczbie osi 3 i dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów w tym: - nie mniej niż 36 do mniej niż powyżej 36 ton, z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne – 3.100 zł, a dla innego systemu zawieszenia osi jezdnej – 3.100 zł, podczas gdy zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach

lokalnych, w związku z ww. Obwieszczeniem Ministra Finansów w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2016 r., maksymalna stawka podatku dla ww. środka transportowego o tonażu 36 ton łącznie wynosi 2.396,41 zł, Stosownie do art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy określa w drodze uchwały, wysokość stawek od środków transportowych z tym, że roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć od przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego, a) do 36 ton łącznie – 1.895,48 zł, b) powyżej 36 ton – 2.396,41 zł. Rada Miejska w Morągu, w § 1 pkt 6 badanej uchwały ustaliła stawkę podatku od środków transportowych: - od przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego” stawki podatku dla ww. pojazdów o liczbie osi 2, i dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów w tym:- nie mniej niż 36 do mniej niż powyżej 36 ton, z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne – 2.282 zł, a dla innego systemu zawieszenia osi jezdnej – 2.163 zł, podczas gdy zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w związku z Obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 2015 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2016 r. ww. stawka dla środka transportowego o tonażu 36 ton łącznie wynosi 1.895,48 zł oraz - od przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego” stawki podatku dla ww. pojazdów o liczbie osi 3, i dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów w tym:- nie mniej niż 36 do mniej niż powyżej 36 ton, z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne – 2.282 zł, a dla innego systemu zawieszenia osi jezdnej – 2.163 zł, podczas gdy zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w związku z Obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 2015 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2016 r. ww. stawka dla środka transportowego o tonażu 36 ton łącznie wynosi 1.895,48 zł. Powyższe w sposób istotny narusza powołany wyżej przepis art. 10 ust. 1 pkt 4 i pkt 6 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Ponadto ustawodawca w przepisie art. 9 pkt 9 ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw od dnia 1 stycznia 2016 r. wprowadził nowe brzmienie kategorii opodatkowania podatkiem od środków transportowych „od autobusu, w zależności od liczby miejsc do siedzenia poza miejscem kierowcy” zmieniając art. 10 w ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, od dnia 1 stycznia 2016 r. Tymczasem Rada Miejska w Morągu w § 1 ust. 7 badanej uchwały ustaliła stawkę podatku od środków transportowych od autobusu w zależności od liczby miejsc do siedzenia, podczas gdy zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w zw. z art. 9 pkt 9 ustawy o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw, od 1 stycznia 2016 r. rada gminy określa wysokość stawki podatku od środków transportowych od autobusu od liczby miejsc do siedzenia poza miejscem kierowcy. Należy więc stwierdzić, że Rada Miejska w Morągu określiła kategorię opodatkowania niezgodnie z kategorią wymienioną w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych. W piśmiennictwie do istotnych wad uchwały, skutkujących stwierdzeniem jej nieważności, zalicza się między innymi naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję organów samorządu do podejmowania uchwał, naruszenie podstawy prawnej podjętej uchwały, naruszenie przepisów prawa ustrojowego oraz prawa materialnego poprzez wadliwą ich interpretację oraz przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał (Z. Kmiecniak, M. Stahl, Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego, Samorząd terytorialny 2001/1-2, s. 102). Na szczególną uwagę zasługuje wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 stycznia 1997 r.: „Do działalności organów samorządu terytorialnego w sferze zobowiązań publicznoprawnych nie stosuje się zasady "co nie jest zakazane jest dozwolone", lecz regułę "dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje"” (sygn. akt. III SA 534/96, M. Podat. 1997/12/374). Jednocześnie normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły. Zakazane jest dokonywanie wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych, co podkreślił Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK2000/5/141). Biorąc pod uwagę, iż zgodnie z ukształtowaną linią orzecniczą sądów administracyjnych, do rodzajów naruszeń przepisów skutkujących nieważnością uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego (lub jej części) zaliczyć należy naruszenie: przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów, prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał (np. wyrok NSA z 11 lutego 1998 r. sygn. II SA/Wr 1459/97).

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Na niniejszą uchwałę przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, w terminie 30 dni od daty jej otrzymania, za pośrednictwem tutejszej Izby.

**Z-ca Prezesa Regionalnej
Izby Obrachunkowej
w Olsztynie**

Bogdan Gaber